

not. ad Platina, in Bonifacio III. Theat. vitæ hum. lit. P, fol. 100. Card. Bellarm. ubi sup. Dionys. Paul. sup. cap. 10. Aug. Barbosa d. tit. 3. cap. 3. quæ & D. Covar. antiquioribus recensitis tradidit in presenti.

177 At ex his non omnino compertum est, Sedem Constantinopolitanam Alexandrinæ, & Antiochenæ fuisse prælatam, quia maxime ambigitur, an in Constantinopolitano Concilio id statutum fuerit, ut videre licet apud Card. Baron. anno 381. ubi Spondan. num. 5. & anno 451. n. 31. Quoad Canonem Chalcedonenfis Synodi scire oportet, Anatolium Episcopum arte quadam, ambitiosaque studio quasi extorsisse decretum, de quo agimus, renitentibus Sedis Apostolicæ Legatis, palamque protestantibus se Canoni illi minime consentire: quod ubi innotuit Pontifici Leoni I. Canonem reprobavit, Anatoliumque per literas objurgavit. Card. Baron. anno 451. ubi Spondan. num. 31. & anno 452. Theat. vitæ hum. lit. H, fol. 144. Unde glossa Gregoriana in d. cap. Constantinopolitana, 21. dist. ex pluribus Summorum Pontificum testimoniis asseverat, nullum jus prælationis ex hujusmodi Canonibus, quos Ecclesia neutiquam recepit, Sedi Constantinopolitana competere, sed Antistites ejus Imperatorum juvamine fretos eam sibi prærogativam usurpasse, quam tandem Sedes Apostolica Constantinopolitana contulit, cap. Antiqua, de privileg. & usque ad tempora Justiniani jus istud Ecclesiæ Constantinopolitanae controversum fuisse restatur Card. Bellarm. lib. de Rom. Pontific. cap. 24. quem laudat Theat. vitæ hum. lit. P, fol. 100. Nec parum conduxit, ut Sedes Constantinopolitana præcederet ipsius civitatis augmentum & splendor, ac Alexandriæ diminutio. Spondan. sup. anno 45. num. 16. Constantinopoli B. Andreas Evangelium evulgavit anno 44. Theat. vitæ hum. lit. E, fol. 133. Vide infra, cap. proximo, num. 32.

Ad Num. 13.

178 Quatuor enumerat D. Covar. Sedes Patriarchales, juxta ordinem præscriptum in cap. Antiqua 23. de privileg. in quibus Constantinopolitana cæteras antecedit: quod post diuturnam controversiam, & ambiguitatem à Sede Apostolica impetravit, & nunc retinet, Boër. de auctor. magn. Consilii, num. 50. Hermos. in prolog. Partit. 5. gloss. 2. num. 44. Hierosolymitana, ut tempore posterior, ultimo loco collocatur; nam anno 553. in Synodo IV. Constantinopolitana, quæ quinta generalis est, in Patriarcharum erecta est sub Pontifice Vigilio, & Imperatore Justiniano, Card. Baron. Annal. tom. 7. anno 553. & ibi Spondan. in Epit. tom. 2. eod. anno, Theat. vitæ hum. lit. P, fol. 100. Aug. Barbosa in d. cap. Antiqua, num. 8. Dionys. Paul. sup. cap. 9. ubi latè de Patriarchatu Hierosolymitano, & August. Barbosa iterum de potest. Episcop. part. 1. tit. 3. cap. 6. Licet autem quatuor Ecclesiæ Patriarchales recensentur, sunt tamen & aliæ, quæ postea à Sede Apostolica sunt institutæ, ut Aquileiæ, Gradis, item Forojulienfis, ac Moscoviæ, quas memorat Hermos. in prolog. Partit. 5. gloss. 2. num. 45. Boër. de auctor. magn. Consilii, num. 51.

Calepin. verb. Patriarcha: duæque ex eis recensentur in l. 12. tit. 5. part. 1. Accessit apud nos & Indiarum Occidentalium Patriarcha, cujus meminit Greg. Lop. in d. l. 12. gloss. 2. Sed hi recentiores Patriarchæ non eisdem privilegiis gaudent ac quatuor superius nominati, ut notatur in d. l. 12. Sed observare oportet, quod ex speciali privilegio Hostiensis Episcopus, qui Papam consecrat, & Imperatorem coronat, inter Patriarchas sedet primum occupans post Pontificum locum, Marta de jurisdict. part. 1. cap. 16. num. 10. Boër. num. 50. Garcia de nobilit. gloss. 48. §. 3. num. 11. & 12. Hermos. num. 43. apud quos an Patriarchæ Cardinales præcedant? De Patriarchatus dignitate, ac privilegiis agitur in d. cap. Antiqua, ubi August. Barbosa num. 1. & latius de potest. Episcop. part. 1. tit. 3. cap. 1. Dionys. Paul. tract. de veia quot. Patriarchal. Sed erectione, à princip. & plures congerit Barbosa in d. cap. Antiqua, num. 2. Vide legem 9. cum seqq. tit. 5. p. 1. & ibi Greg. Lop.

Est obiter adnotandum, Romæ quinque 179 esse Basilicas quæ Patriarchales nuncupantur, videlicet S. Joannis Lateranensis, S. Petri in Vaticano, S. Pauli extra muros, in via Ostia, S. Mariæ Majoris, & S. Stephani ac Laurentii extra muros in via Tibuli, & his verbis exprimentur.

Paulus, Virgo, Petrus, Laurentius, argue Joannes.

Hi Patriarchatus nomen in Urbe tenent.

Quare ita Ecclesiæ istæ appellentur, plures rationes reddi solent, & inter cæteras illa est, quia hujusmodi Basilicæ destinatae erant, ut cum quatuor Patriarchæ Romam adventarent, quisque proprium haberet palatium: & quemadmodum Pontifex inhabitat Basilicam S. Joannis Lateranensis, ita Patriarcha Constantinopolitanus S. Petri Alexandrinus S. Pauli, Antiochenus S. Mariæ, Hierosolymitanus S. Stephani, & Laurentii palatium sibi haberent. Theat. vitæ hum. lit. E, fol. 143. Illescas Hist. Pontific. lib. 4. cap. 37.

Ibi: Illud tamen mirum videri poterit.

Sed non mirabitur aliquis perpensens quæ 180 tradidimus supra, num. 176. cum seqq. nam Gelasii temporibus dubium erat jus prælationis Ecclesiæ Constantinopolitanae, ideoque Pontifex Alexandrinus Sedem illi præposuit, prout & alii Summi Pontifices post canones Concilii Constantinopolitani I. & Chalcedonenfis præposuerunt, quos recenset Glossa Gregoriana in cap. Constantinopolitana, 21. dist. Imò & recens scribes dum se ad ea tempora referunt, eundem ordinem servant. Vide Illescas ubi sup. lib. 2. cap. 1. Sed Justiniani ætate absque contradictione Antistes Constantinopolitanus reliquis præcellerat, Bellarm. lib. de Roman. Pontific. cap. 24. Theat. vitæ human. lit. P, fol. 100. & hoc in causa fuit, ut Justinianus Constantinopolitanum Patriarcham, quem honore afficere sibi cordi erat, Alexandrino & aliis anteponeret. Vide infra, cap. proximo, n. 32.

Ibi:

Ibi: Apud quem præter alia multa.

181 Post Gregorianam emendationem Decreti in cap. Renovantes, 22. distinct. ubi antea inferior Roma legebatur, nunc legitur superior: & ibi glossa Gregoriana animadvertit, Græcè legi antiquior, seu senior, sicut in capite proximo sequenti dicitur; nam Constantinopolis nova Roma nuncupata est, & urbs in qua Sedes Apostolica residebat, vetus, antiquior, vel senior Roma vocabatur, l. Omni innovatione 6. C. de Sacrosanct. Eccles. cap. Constantinopolitano, 22. dist. l. unio. C. de privileg. urb. Constantinopolit. lib. 11. aubent. Ut Ecclesia Romana, in princip. collat. 2. & ibi Glossa verb. Anterior, aubent. de Ecclesiast. tit. collat. 9. & hoc passim Scribentes, quos pronuper dedimus, observarunt.

182 De Scriptoribus Ecclesiasticis, qui commentaria super novum & vetus Testamentum ediderunt, aut aliqui circa illa elaborarunt, plenissimum indicem reperies apud Senens. in Bibliothec. Sancta, lib. 4. ubi quid unusquisque prodiderit in lucem exactè demonstrat, apud Bellarm. de Scriptorib. Ecclesiastic. Trithem. in Catalog. Cornel. à Lapide in proem. ad singulos libros, & B. Hieronymum de Scriptor. Ecclesiast.

SUMMARIUM.

- 1 De quatuor primis generalibus Conciliis.
- 2 Conciliorum divisio.
- 3 Quæ Concilia sint nationalia.
- 4 Discrimen inter generalia, & localia Concilia.
- 5 Conciliorum origo.
- 6 De Concilio generali Nicæno, cum numer. seqq.
- 12 De Constantino Magno traduntur aliqua.
- 13 De Olympiadeni initio, remissivè.
- 14 De indictionibus, remissivè.
- 15 De vicennialibus, quæ Constantinus celebravit.
- 16 De quinquennialibus & decennialibus ab eo celebratis.
- 17 Quinquennialia & decennialia unde originem traxerint.
- 18 De decennialibus Augusti.
- 19 De vicennialibus.
- 20 Iterum de Nicæno Concilio, cum numer. seqq.
- 22 De Arrii vita & interitu, & numer. seqq.
- 24 Evangelia super thronum constituta sunt in loco ubi Patres Concilii conveniebant.
- 25 Quot canones editi sunt in Nicæno Concilio.
- 26 De Synodo generali Constantinopolitana I. cum numer. seqq.
- 34 De Synodo Ephesina generali, cum numer. seqq.
- 41 De Concilio Chalcedonensi generali, cum numer. seqq.
- 51 De laudibus & auctoritate horum quatuor Conciliorum.
- 52 Ame Gelasio I. Pontificem nullum est habitum generale Concilium, præter quatuor præcipua.

53 De Conciliis omnibus hucusque initiis, remissivè.

54 Concilia etiam generalia non obligant ubi non sunt recepta. Sed Limitatur quoad fidei dogmata.

55 Qualiter peccent, qui Concilia generalia non recipiunt, aut successores eorum.

De quatuor primis generalibus Conciliis.

CAPUT XV.

Prosequitur D. Covar. quæ capite proximo ex Gelasio referre ceperat, quorum series, ut ibi, num. 2. præmissimus, habetur tom. 3. Concilior.

Verba ista, quibus caput nostrum exorditur, desumpta sunt ex D. Paulo 1. ad Corinb. cap. 3. de quorum interpretatione consule Lorin. in Epist. 1. Beat. Pet. cap. 2. vers. 5. verb. Lapidem vivum. Cornel. à Lapide in Epist. D. Paul. sup. d. cap. 3. & nos aliqua prænotavimus supra, cap. proximo, num. 13. 140 & 158. cum seqq.

Hæc quatuor generalia Concilia memorat Justinianus jubens ab omnibus observari, & qui contra definitiones eorum quicquam tenuerit, ut hæreticum coercendum decernit, l. Nemo 4. l. Nos reddentes 6. §. Suscipimus, l. fin. §. ult. C. de Summa Trinitate, l. Quicumque 6. C. de hæretic. authentic. de Ecclesiast. tit. in princip. collat. 9. Et licet sub tempora Justiniani Constantinopoli quinta generalis Synodus haberetur, ejus in prædictis Constitutionibus non meminit: tum quia Concilium illis posterius fuit: tum etiam quoniam quatuor prima universalis Concilia adinstar Evangeliorum habebantur, & quasi Paradisi flumina, quapropter cæteris etiam universalibus & autoritate, & doctrina censeantur potiora, cap. 1. §. Inter cætera, 15. dist. ubi Barbosa num. 25. in collectan. Unde fortassis Imperator his recensitis quintum prætermisit.

Ad Num. 1.

Dissent inter se scribentes, dum Conciliorum species discernunt, ut videre est apud Barbosa ubi proxime, num. 1. cum seqq. Verum summa eorum divisio est, quod omnia Concilia aut generalia, seu universalis sunt; aut localia. Rursus localia subdividuntur in nationalia, provincialia, & Episcopalia. Universalis sunt quæ Sedis Apostolicæ autoritate, Prælati ex toto terrarum orbe accesserit pro negotiis totius Ecclesiæ tractandis congregantur: his Summi Pontifices per se, aut per suos Legatos interfunt, quæ œcumenica, & plenaria etiam nuncupantur. Poterit quodammodo universale Concilium appellari; cum Pontifex convocatis Episcopis Italiæ, vel alterius provincie, Synodum instituit ad definitionem alicujus negotii statuendam, quæ apud omnes Christiani Principatus Antistites ut dogma universale recipiatur. Sed hoc minus proprie dicitur universale, ratione scilicet universalis auctoritatis, quam ab ipso Christi Vicario consequitur; deficit enim universalis vocatio Prælatorum ex toto orbe

orbe Christiano, ut Concilium propriè generale censetur.

Nationalia Concilia appellantur, quæ convenientibus Episcopis non solum unius provincie, sed totius nationis, vel Regni, pro expediendis negotiis ad illud spectantibus, Præside Primare, seu Patriarcha peraguntur, qualia plurima in Hispania, Gallia, & Italia congregata leguntur, & omnia in unum congerit Padilla in *Chronographia Conciliorum*, tit. quæ Concil. censentur fuisse nation. Provincialia dicuntur, quæ ex conventu Prælatorum unius provincie constant, Metropolitanæ præside, in quibus de rebus quæ ad eam provinciam attinent, differunt. De his agit Gratian. 18. dist. per tot. Episcopia (quæ secundum communem loquendi usum Synodi vulgò vocantur, ut observat Aug. Barbosa sup. n. 1.) sunt quæ Episcopi cum Clericis suarum Diocesium habent, de quibus in cap. Quod super 9. de majorit. & obedi. cap. 2. cap. Annis, 16. dist. 18. His adjiuntur aliqui Concilium Monachale, seu Conventuale: sed hoc Capitulum dicitur, Aug. Barbosa ubi proximè. De hac Conciliorum partitione consulere oportet caput 2. §. Però, 3. dist. Gloss. verb. Universalis, in cap. Convenientibus, 1. g. 7. Card. Bellarm. tract. de Concil. lib. 1. c. 4. Card. Jacobat. eod. tract. lib. 1. art. 2. §. Quot autem, Can. de locis Theologicis, lib. 5. c. 1. Didac. ab Alaya tract. de Concil. Dionys. Paul. de vera quat. Patriarchal. Sedium erectione, cap. 12. Padill. sup. tit. de Concilior. partition. Aug. Barbosa sup. ex n. 1.

Inter generalia, & localia Concilia multum interest. Primò illa sola Sedes Apostolica potest congregare, cap. Ideo, 2. quæst. 6. Cardin. Jacobat. sup. lib. 3. art. 1. num. 23. cum aliis Barbosa num. 6. Marta jurisdict. part. 2. c. 37. num. 20. Padilla tit. ad quem spect. congreg. Concil. Jul. I. epist. ad Orient. Episcop. ubi: Ipsi verò, ait, prima Sedis Ecclesia convocandarum generalium Synodorum jura, & iudicia Episcoporum singulari privilegio Evangelicis & Apostolicis, atque Canonicis concessa sunt instituta. Hæc, id est localia, inferioribus Prælati, ut Primatibus, Metropolitanis, ac Episcopis permissum est convocare. Barbosa ubi proximè, Padilla, & Card. Jacobat. ubi proximè. Secundò decreta Concilii generalis ubique terrarum vim obligandi habent propter Summi Pontificis auctoritatem, quæ illis inest, & ad totum orbem extenditur. At nationalia, & cætera Concilia non excedunt fines regni, provincie, vel Episcopatus ubi celebrantur, unde localia nominantur. Alphonf. à Castro advers. heres. lib. 1. c. 8. Petr. Gregor. Synagmat. lib. 5. cap. 3. num. 6. Barbosa n. 7. Tertio ad generalia Concilia deferuntur graviora negotia, ut quæstiones Fidei causæ Episcoporum, morum universalis Ecclesie reformatio, & alia hujusmodi, quæ in localibus Conciliis tractari non licet. Barbosa n. 8. cum seqq. Quarto generale Concilium errare nequit circa articulos Fidei, aut mores definiens, modò Pontifex illi interit per se, aut per suos Legatos cum speciali instructione. Barbosa ex pluribus n. 13. cum seqq. aliqui errare Concilia in his rebus poterunt, quanquam præsideant Papæ Legati nisi confirmatione roborentur, ut latè probat Padilla sup. de auctoritat. Concilior. Barbosa cum aliis in cap. Concilia, à princ. 17. dist. Particularia verò Concilia errorem circa definitiones Fidei & morum nisi à Summo Pontifice confirmantur, possunt incurrere, prout

non semel evenisse constat, & ita hæc Concilia veritatem infallibilem non habere etiam quoad articulos Fidei, docent Card. Bellarm. de Concil. lib. 2. cap. 10. Can. d. lib. 5. cap. 4. concl. 4. Barbosa num. 11. Padilla ubi proximè, ac prænotavimus sup. hoc lib. cap. 13. num. 21. & cap. 14. num. 28.

Conciliorum origo à tempore Apostolorum dimanavit, ut D. Covar. nos docet, quo quatuor celebrata fuerunt Concilia, quæ refert Padilla in *Chronograph. Concilior.* fol. 2. nullum tamen inter hæc generale censetur, ut innuit idem Padilla tit. de origin. Concilior. in princip. & tit. de de partition. Concilior. vers. hujusmodi, ubi rationem reddit, quia scilicet ad ea non sunt accessit Apostoli omnes, nec alii Prælati: possunt nihilominus improprie generalia vocari tam ista, quam alia Summorum Pontificum auctoritate suffulta, in quibus definitiones ad universalem Ecclesiam spectantes sunt editæ, qua ratione universalis Concilia dici poterunt; sed cum deficiat convocatio generalis Prælatorum, qui ubique gentium resident, idè universalis absolute non vocantur, qualia sunt ea, quæ & auctoritate universali, & convocacione tale nomen fortiuntur. Vide Padill. d. tit. de Concilior. partition. vers. De Conciliis, Card. Jacobat. d. art. 2. §. Quot autem, Barbof. in collect. ad cap. 1. num. 3. 15. dist. Albert. Pighium de Ecclesiast. Hierarch. lib. 6. cap. 2. vers. Medii verò.

Ibi: Universalia tamen Concilia.

Primum Concilium generale auctoritate, ac convocacione, sub tempora magni Constantini celebratum apud omnes constat. Glossa verb. Synodo, in cap. Futuram, 12. quæst. 1. Albert. Pigh. sup. d. lib. 6. cap. 1. Card. Jacobat. lib. 1. art. 5. Polydor. Virgil. de Inventor. rer. lib. 8. cap. 5. Padill. tit. de origin. Concilior. vers. De origine verò, Barbosa num. 10. Nicænum I. vocatur ab urbe Nicæa in Asia, quæ est Bithyniæ Metropolis, olim Antigoniam, ab Antigono conditore dicta, quam postea Lysimachus ab uxoris nomine Nicæam appllavit. Ejus meminere Strab. lib. 12. Plin. lib. 5. cap. 32. Ptolem. lib. 5. cap. 1. Abrah. Ortel. verb. Nicæa, Calep. eod. verb. qui & alias urbes ejusdem nominis memorant. In hac eadem civitate Concilium alterum generale habitum est, ut tradit Padilla fol. 48.

Verf. Trecentorum decem & octo Patrum.

Hunc esse numerum Prælatorum, seu Episcoporum, qui Synodo Nicæna primæ interfuere, testantur Imperatores in l. Nemo 4. l. Nos reddentes 6. §. Suscipimus, l. ult. §. Sequentes, C. de sum. Trinit. l. Quicumque 8. C. de heretic. audent. de Ecclesiastic. titul. in proam. Cardin. Baron. Annal. tom. 3. anno 325. num. 18. & ibi Spondan. in Epitom. num. 6. Jacob. Gualter. in Chronic. ad ann. 400. pag. 278. Onuphr. in Chronic. anno 325. Marta de jurisdict. part. 1. c. 15. num. 7. Card. Bellarm. sup. lib. 1. cap. 5. vers. de numero, Azor. instit. moral. part. 2. lib. 5. c. 16. in princip. Illecas Histor. Pontific. tom. 1. lib. 2. cap. 1. Barbosa

Barbosa sup. n. 23. Padilla in d. *Chronographia*, fol. 5. Theat. vitæ human. lib. C. pag. 332. vers. Primum, Carrill. Annal. anno 325. & notatur in epigraphæ Concilii Nicæni, & hunc numerum esse Episcoporum, qui huic Concilio interfuerunt, omnes communi consensu probantur, teste Spondano ubi nuper, d. ann. 325. n. 6.

Accesserunt & aliqui Episcopi Arriana hæresi infecti, qui reuenerunt præceptoris sui damnationi subscribere: postea tamen assensum definitioni Sacrosanctæ Synodi præstiterunt, ex quibus duo non antea cesserunt, quam Arrius palinodiam recantaret, Spondan. sup. n. 11. & 25. Illecas ubi proximè. Multitudo gentium, quæ cum Prælati Nicæam adierunt, penè innumera fuit, quibus omnibus Imperator Constantinus in singulos dies magnificè cibaria largiri præcepit, Spondan. n. 6.

Ibi: Quos jure optimo poteris comparare.

Præfatum numerum Prælatorum ut mysticum præconiis pluribus efferunt Scribentes, ut refert Spondan. ubi proximè: D. Ambros. in præfat. libror. de Fide, ait hunc numerum sacrum, & mysticè figuratum esse 318. militibus, quibus Abraham quinque Reges aggressus debellavit, quod tradit Barbosa ubi sup. num. 53. Spondan. num. 49.

Verf. Mediantè Maximo Constantino Augusto.

Circa annum, quo Nicæna Synodus celebrata est, diversimodè sentiunt Auctores, etsi cuncti consentiant sub tempora Constantini Magni congregatam, simulque absolutam esse: sed Card. Baron. tradit, hujus Concilii celebrationem contigisse anno 325. Christi, 20. Imper. Constantini, 12. Pontificatus Sylvestri I. Paulino, & Juliano Consulibus. Quam temporis computationem amplexi sunt Spondan. in epitom. ad Baron. ann. 325. n. 1. Carrill. sup. Theat. vitæ hum. ubi nuper, Jacob. Gualter. in Chronic. ad ann. 400. pag. 278. D. Covar. sup. lib. 1. cap. 12. num. 3. ad fin. in Onuphr. Chronic. anno 325. Azor. Instit. Moral. part. 2. lib. 5. cap. 16. vers. Primum, & alii: quam opinionem probabilem agnoscit Barbosa supra, num. 21. quia tractatus inter Pontificem & Imperatorem de convocando Concilio, habitus est ab anno 325. sed id cepit effectum sortiri, ut ei videtur, anno 327. finemque accepit anno 330. Vide alios, quos dedimus supra, num. 7. & notata sup. lib. 1. cap. 12. num. 19.

Ibi: Qua quidem ratione adducor, ut existimem.

Vide Baron. & Spondan. sup. num. 2. ubi latè probat adversus alios, Concilium Nicænum peractum fuisse eodem anno, quo inchoatum est, à die scilicet 13. Kalend. Julii usque ad diem 8. Kalend. Septembris, id est, à die 19. Junii ad 25. Augusti, quos sequitur Carrill. d. anno 325. & in dicta Epigraphæ Concilii Nicæni, tom. 1. Concilior. dies initii idem assignatur, de quo D. Covar. infra, vers. Sed & illud, ad fin.

Ibi: Era verò convenit anno Domini.

De Era Cæsaris vide quæ notavimus supra, lib. 1. c. 12. n. 12. cum seqq.

Ibi: Neque enim Chronologi hac in re ubique conveniunt.

De hac Chronologorum varietate differit Spondan. in epit. ad Baron. anno 337. n. 1. Theat. vitæ humanæ lib. I, pag. 180.

Ibi: Constantinum anno trigesimo primo.

Constantinus magnus est natus in Britannia anno 271. Theat. vitæ hum. lib. T. pag. 74. Imperii clavum tenere cepit anno 306. Baron. ibi, & Spondan. n. 4. Theat. vitæ hum. ubi proximè, ubi quod ad Imperium pervenit anno 307. vel 308. Obiit anno 337. die 22. Maii, quo Pascha Pentecostes celebrabatur in suburbano Nicomediæ, Feliciano, & Titiano Consulibus. Card. Baron. anno 337. & ibi Spondan. num. 1. & 2. Carrill. eod. anno, Onuphr. sup. Jacob. Gualter. ubi nuper, pag. 279. Theat. vitæ humanæ lib. D. pag. 131. Illecas Hist. Pontific. lib. 2. cap. 3. in princ. ubi notat decessisse sub Julio Pontifice, aut paulò antè, Ex quibus Carrill. observat, Constantinum imperasse annis 30. mensibus 9. diebus 27. Constantinus decessit sexagesimum quintum, aut sextum ætatis annum agens, ut præfati Auctores tradidere. De genere ac parentibus hujus Imperatoris vide Spondan. anno 306. & 337.

Ibi: Anno secundo Olympiadis 278.

De Olympiadum initio ac computatione nonnulla præmissimus supra, lib. 1. cap. 12. num. 3. & vide Gualter. in Chronic. ad ann. 400. pag. 277. Theat. vitæ hum. lib. I, pag. 283. Tornicell. Annal. anno 3278. à n. 3.

Ibi: Ea etenim indictio convenit anno.

De indictmentibus actum est supra, d. cap. 12. à n. 16. quibus junge Theat. vitæ humanæ lib. I, pag. 180. Gualter. ubi proximè.

Ibi: Et ne mihi quis objiciat.

Chronologiam Regis Alfonsi in proemio legum Partitarum in multis depravatam, & erroneam observat Greg. Lop. ibi, gloss. 23.

Verf. Ex quibus obiter.

Constantinum peracto Concilio Nicæno, in eadem civitate maxima cum frequentia & apparatus vicennalia celebrasse (erat quippe ille vigesimus sui Imperii annus, ut assertum est,) testantur Sigon. lib. 3. Imper. Occident. Theat. vitæ hum. lib. M, pag. 788. Spondan. d. anno 325. num. 50. ubi tradit, Constantinum iis vicennalibus Constantium Filium suum secundogenitum Cæsarem creavisse, cunctosque Episcopos, qui Concilio interfuerunt, regio excepisse convivio, ac muneribus auctos, ac de concordia monitos dimisisse. Vide tamen eundem Spondan. in addit. ad d. num. 50.